

'Ridders!'

Koning Pa Pa roept naar links.

Koning Pa Pa roept naar rechts.

Geen ridder te zien.

'RIDDERS!'

Koning Pa Pa schreeuwt zijn keel schor.

Opeens zijn ze er:

ridder Lars en ridder Lara.

Erg gerust zijn ze niet.

Een koning die zijn ridders roept,
zegt vaak nare dingen.

'We moeten het onkruid wieden!'

Of: 'Zin in een partijtje voetbal?'

Of erger nog: 'Het is bedtijd!'

Wieden, voetballen, slapen: dat is niets
voor ridders.

Wat heeft koning Pa Pa nu te vertellen?

Ridders Lars en Lara houden hun hart vast.

‘We gaan op reis,’ zegt koning Pa Pa.
‘Ridders en koningen doen dat soms.
Ze komen in andere landen,
zien andere mensen,
bezoeken een ander kasteel...’
De ogen van ridder Lars blinken
als het zwaard in zijn hand.
‘Echt? Gaan we naar een ander kasteel?’
Koning Pa Pa knikt.
‘Het is een oud en groot kasteel.
Veel groter dan dat van ons.
Jammer genoeg kunnen we er niet
slapen.
Het kasteel is een beetje verwoest.
Maar vlakbij is een plek voor onze tent.
Daar blijven we een paar dagen.’
‘Joepie!’
Ridder Lars vliegt de koning om de hals.

